

Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene

Rezoluția Parlamentului European din 16 februarie 2012 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene (2012/2519(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 27 octombrie 2005 referitoare la Procesul de la Barcelona revizuit¹ și Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la parteneriatul economic și comercial euro-mediteranean înainte de cea de-a opta Conferință Ministerială Euromed în domeniul comerțului²,
- având în vedere Declarația de la Barcelona din 28 noiembrie 1995, prin care s-a instituit un parteneriat între Uniunea Europeană și țările din sudul și estul Mediteranei (TSEM), precum și programul de lucru adoptat la conferința respectivă,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei către Consiliul European, Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2011 intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200),
- având în vedere Foia de parcurs euromediteraneeană până în 2010 și post-2010, adoptată la cea de-a opta Conferință a miniștrilor comerțului din statele Uniunii pentru Mediterana din 2009,
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei către Consiliul European, Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 25 mai 2011 intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (COM(2011)0303),
- având în vedere Acordurile euromediteraneene de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Tunisia³, Israel⁴, Maroc⁵, Iordania⁶, Egipt⁷, Liban⁸ și Algeria⁹, pe de altă parte, precum și Acordul de asociere euromediteranean interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană și Organizația pentru Eliberarea Palestinei, care acționează în

---

¹ JO C 272 E, 9.11.2006, p. 570.

² JO C 285 E, 21.10.2010, p. 35.

³ JO L 97, 30.3.1998, p. 2.

⁴ JO L 147, 21.6.2000, p. 3.

⁵ JO L 70, 18.3.2000, p. 2.

⁶ JO L 129, 15.5.2002, p. 3.

⁷ JO L 304, 30.9.2004, p. 39.

⁸ JO L 143, 30.5.2006, p. 2.

⁹ JO L 265, 10.10.2005, p. 2.

numele Autorității Palestiniene¹;

- având în vedere Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a fazei finale a Uniunii Vamale (96/142/CE),
  - având în vedere evaluarea impactului asupra durabilității (EID) al zonei euromediteraneene de liber schimb, realizată de Institutul pentru Politica de Dezvoltare și Management din cadrul Universității din Manchester,
  - având în vedere rezoluția sa din 15 martie 2007 referitor la constituirea zonei euromediteraneene de liber schimb² și considerațiile relevante menționate în respectiva rezoluție,
  - având în vedere concluziile conferințelor ministeriale euromediteraneene și ale conferințelor ministeriale sectoriale care au avut loc de la lansarea Procesului de la Barcelona, în special concluziile celei de-a noua Conferințe a miniștrilor comerțului din țările Uniunii pentru Mediterana, organizată la 11 noiembrie 2010,
  - având în vedere Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 25 februarie 2010 în cauza C-386/08, Brita GmbH / Hauptzollamt Hamburg-Hafen,
  - având în vedere Declarația UE de la cea de-a patra reuniune a Consiliului de asociere UE-Israel, care a avut loc la Bruxelles la 17-18 noiembrie 2003,
  - având în vedere acordul tehnic UE- Israel referitor la protocolul nr. 4 la Acordul de asociere UE- Israel, precum și avizul Comisiei adresat importatorilor, intitulat „Importuri efectuate din Israel în Comunitate”³,
  - având în vedere Concluziile Consiliului privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, adoptate la cea de-a 2985-a reuniune a Consiliului Afaceri Externe, care a avut loc la Bruxelles la 8 decembrie 2009,
  - având în vedere avizul Comisiei cu privire la data de aplicare a protocoalelor privind regulile de origine care prevăd cumulumul diagonal între Uniunea Europeană, Algeria, Egipt, Insulele Feroe, Islanda, Israel, Iordania, Liban, Maroc, Norvegia, Elveția (inclusiv Liechtenstein), Siria, Tunisia, Turcia, precum și Cisiordania și Fâșia Gaza⁴;
  - având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și guvernul Danemarcei și guvernul local al Insulelor Feroe, pe de altă parte⁵,
  - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât zona paneuromediteraneeană de cumulum de origine diagonal se bazează pe o multitudine de protocoale bilaterale privind regulile de origine, care sunt prea complexe ca întreprinderile, în special întreprinderile mici și mijlocii, dar și țările să poată beneficia

---

¹ JO L 187, 16.7.1997, p. 3.

² JO C 301 E, 13.12.2007, p. 210.

³ JO C 20. 25.1.2005, p. 2.

⁴ JO C 156, 26.5.2011, p. 3.

⁵ JO L 53, 22.2.1997, p. 2.

de ele;

- B. întrucât în octombrie 2007, la Conferința de la Lisabona a miniștrilor comerțului din țările Euromed s-a dat undă verde redactării unei convenții care să cuprindă la un loc toate protocoalele pentru zona paneuromediteraneeană, în cadrul unui instrument unic și simplificat, facilitând astfel utilizarea cumulului de origine paneuromediteraneean; întrucât această convenție a fost aprobată la cea de-a noua Conferință a miniștrilor comerțului din țările Uniunii pentru Mediterana din 11 noiembrie 2010;
- C. întrucât aria geografică a acestei convenții a fost lărgită pentru a include și țările participante la Procesul de stabilizare și de asociere, multiplicând în mod efectiv avantajele cumulului de origine paneuromediteraneean;
- D. întrucât, deși aceștia reprezintă pași foarte importanți, rezultatul este că orice abuz sau eludare a acestor reguli privind cumulul de origine ar avea un impact geografic mai amplu;
- E. întrucât UE a încheiat acorduri de asociere atât cu Israel, cât și cu Palestina, ambele acorduri incluzând și un acord de liber schimb care cuprinde dispoziții separate și distincte privind tratamentul comercial preferențial;
- F. întrucât Consiliul Uniunii Europene reiterează, în concluziile sale din 8 decembrie 2009 privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, că „coloniile sunt ilegale conform dreptului internațional, constituie un obstacol în calea păcii și pot face imposibilă realizarea soluției cu două state”;
- G. întrucât poziția UE este că produsele care provin din teritorii aflate sub administrație israeliană începând din 1967 nu au dreptul să beneficieze de tratament tarifar preferențial în temeiul Acordului de asociere UE-Israel;
- H. întrucât aplicarea de către Israel a Acordului de asociere UE-Israel în teritoriile ocupate a condus la aplicarea deficitară a legislației UE, situație care, după cum s-a confirmat și de către Curtea de Justiție în cauza Brita GmbH / Hauptzollamt Hamburg-Hafen, nu permite autorităților vamale ale statelor membre să acorde tratament preferențial, conform Acordului de asociere UE-Israel, produselor care provin din teritoriile ocupate de Israel;
- I. întrucât cetățenii europeni și-au manifestat clar interesul pentru produse provenind din teritoriile palestiniene ocupate;
- J. întrucât UE s-a confruntat cu nenumărate probleme la aplicarea regulilor de origine în ceea ce privește produsele care provin din coloniile aflate în teritoriile ocupate; întrucât, în Declarația sa de la cea de-a patra reuniune a Consiliului de asociere UE-Israel din 2003, UE a subliniat „importanța soluționării problemei bilaterale privind regulile de origine înainte de modificarea protocolului privind originea” pentru a permite aplicarea cumulului de origine paneuromediteraneean; întrucât, în lipsa unei astfel de soluții, Comisia a încercat să rezolve aceste probleme prin încheierea cu Israel a unui acord tehnic bilateral neobligatoriu din punct de vedere juridic, acord conform căruia Israelul trebuie să plaseze pe fiecare dovadă de origine codul poștal al locului unde au fost fabricate produsele la care se referă, permițând astfel autorităților vamale ale UE să aplice imediat produselor fabricate în coloniile israeliene tarife vamale nepreferențiale;

- K. întrucât acest acord tehnic există pe de o parte între Uniunea Europeană și Israel și, pe de altă parte, între statele AELS și Israel; întrucât convenția propusă nu extinde în niciun caz acest acord la teritoriul geografic la care se referă și nici nu obligă celelalte părți;
- L. întrucât dispozițiile din acordul tehnic prevăd deja ca autoritățile și exportatorii din Israel să aplice distincția dintre operațiunile de producție realizate în teritoriile administrate de Israel începând cu anul 1967 și operațiunile de producție desfășurate pe teritoriul recunoscut pe plan internațional al statului Israel;
- M. întrucât convenția, în forma existentă, nu va prevedea căi de atac suplimentare pentru Uniunea Europeană sau altă parte contractantă în cazurile în care se consideră că normele privind cumulul de origine nu au fost respectate în mod adecvat;
- N. întrucât autoritățile vamale ale fiecărui stat membru al UE sunt cele răspunzătoare să verifice valabilitatea documentelor ce atestă originea preferențială a produselor importate în UE; întrucât autoritățile vamale, în pofida celor mai intense eforturi, nu pot verifica și controla absolut fiecare dovadă de origine și fiecare transport importat cu taxe preferențiale din Israel; întrucât convenția poate complica această provocare logistică prin extinderea numărului de țări partenere care cumulează prelucrarea sau procesarea de materiale importate de Israel atunci când exportă produse conform acordurilor încheiate cu UE;
- O. întrucât, deși problema legată de determinarea originii reale a produselor exportate de Israel trebuie abordată în mod corespunzător, această chestiune nu ar trebui să afecteze integrarea socială și economică a întregii regiuni;
- P. întrucât Primăvara arabă a adus în prim-plan nevoia unor norme echitabile și juste care să permită popoarelor fiecărui stat mediteranean și fiecărei țări mediteraneene să culegă roadele propriilor eforturi economice și care să permită UE să sprijine în mod clar aceste eforturi; întrucât, cu ocazia Primăverii arabe, UE și-a reiterat angajamentul de a stabili relații comerciale mai strânse cu țările arabe;
- Q. întrucât, în Comunicarea sa comună din 8 martie 2011 intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”, Comisia consideră că încheierea convenției este unul dintre instrumentele care vor avea un impact maxim asupra comerțului și investițiilor din regiune;
- R. întrucât nu s-a reușit materializarea zonei euromediteraneene de liber schimb până în 2010; întrucât unul dintre motivele principale ale acestui eșec a fost lipsa de integrare socială, comercială și economică sud-sud în rândul țărilor sud-mediteraneene;
- S. întrucât impactul acestui acord asupra țărilor și regiunii ar putea fi substanțial,
1. consideră că comerțul internațional poate reprezenta un factor pentru creștere economică, diversificare economică și reducere a sărăciei, toate acestea fiind componente necesare pentru democratizarea regiunii mediteraneene; sprijină eforturile Comisiei Europene de a acorda acces preferențial pe piața internă a Uniunii pentru bunurile fabricate și cumulate în regiunea mediteraneeană;
  2. salută inițiativa de a simplifica utilizarea sistemului de cumul al regulilor de origine în regiunea paneuromediteraneeană; consideră că încheierea Convenției regionale cu privire

la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene este un pas important spre facilitarea comerțului și integrarea socială și economică a statelor din vecinătatea sudică;

3. este preocupat de situația înființării zonei de liber schimb Euromed, care trebuia să se realizeze până în 2010, dar a cărei materializare nu s-a reușit; regretă faptul că diverșii actori nu au înregistrat niciun progres real în ceea ce privește crearea condițiilor necesare; încurajează dezvoltarea unei cooperări economice bilaterale și multilaterale sud-sud, care ar aduce beneficii concrete pentru cetățenii țărilor implicate și ar îmbunătăți climatul politic din regiune; confirmă faptul că absența comerțului intraregional dintre țările sud-mediteraneene a reprezentat un obstacol major în calea proiectului; insistă ca realizarea zonei de liber schimb euromediteraneene să rămână unul dintre obiectivele UE și ale partenerilor săi sudici; consideră că această convenție este un principal pas spre realizarea zonei de liber schimb și un posibil stimulent al comerțului sud-sud;
4. speră că noile democrații care vor apărea în regiune în urma Primăverii arabe vor promova drepturile omului și drepturile sociale și vor intensifica dialogul politic, ceea ce ar trebui să conducă la crearea unui mediu mai favorabil pentru comerțul intraregional, deoarece parțial motivele inexistenței comerțului în regiune au fost reprezentate de politicile regimurilor dictatoriale anterioare; încurajează aceste noi democrații să conlucreze strâns cu Grupul de la Agadir pentru a beneficia la maximum de această convenție; solicită Comisiei să acorde ajutor tehnic acestor noi democrații pentru a le permite să beneficieze la maximum de instrumentele comerciale care le sunt puse la dispoziție, inclusiv de această convenție;
5. salută calitatea convenției de instrument unic care creează nu numai cadrul juridic necesar pentru un cumul diagonal pentru partenerii sud-mediteraneeni tradiționali, ci include și participanții la Procesul de stabilizare și asociere și țările AELS, oferind astfel o acoperire geografică mai amplă cumulului de origine și creând o piață mai largă de beneficiari pentru exporturile cumulate;
6. regretă faptul că convenția nu este completată de un mecanism de soluționare a litigiilor pentru situații legate de verificarea dovezilor de origine; consideră că comitetul mixt, așa cum este prevăzut în convenție, nu va reprezenta un instrument viabil pentru soluționarea unor astfel de litigii; remarcă faptul că soluționarea acestor litigii va trebui să se realizeze în conformitate cu mecanismele bilaterale de soluționare a litigiilor, atunci când acestea există;
7. este de părere că valoarea convenției ar fi fost cu mult sporită prin includerea unui instrument unic și eficient de soluționare a litigiilor, care să permită o rezolvare rapidă și satisfăcătoare a litigiilor legate de origine și de cumulul de produse; invită Comisia să evalueze posibilitatea integrării unui astfel de mecanism în revizuirile viitoare ale convenției;
8. regretă faptul că în textul convenției nu se prevede nicio revizuire sau reexaminare viitoare; consideră că un astfel de instrument complex și cuprinzător precum convenția ar trebui să fie revizuit în timp util; prin urmare, solicită Comisiei să aibă în vedere introducerea în convenție a unei clauze privind revizuirea;
9. subliniază importanța unei revizuri cât mai rapide a regulilor de origine aplicabile părților convenției, revizuire care să însoțească convenția și ca o astfel de revizuire să se realizeze într-un mod care să aducă regulile de origine din țările sud-mediteraneene în

concordanță cu cele propuse pentru noul regulament privind sistemul generalizat de preferințe (GSP); consideră că reguli de origine mai puțin avantajoase ar submina potențialul complet al convenției și ar reprezenta un dezavantaj pentru vecinătatea sudică;

10. este serios preocupat de practicile unor întreprinderi care continuă să abuzeze de termenii Acordului de asociere UE-Israel și să exporte bunuri fabricate în teritoriile ocupate; regretă această practică și consideră că ea sfidează politicile internaționale ale UE și abuzează de oportunitățile extinse de acces preferențial legitim pe piața internă a Uniunii; prin urmare, solicită Comisiei să propună o listă neagră a companiilor care continuă să folosească astfel de practici și să informeze statele membre;
11. reamintește că, potrivit hotărârii Curții Europene de Justiție pronunțate în cauza Brita GmbH /Hauptzollamt Hamburg-Hafen, autoritățile vamale ale statelor membre importatoare pot refuza aplicarea unui tratament preferențial în temeiul Acordului de asociere UE-Israel pentru produse exportate în UE care provin din teritorii ocupate de Israel sau pentru care autoritățile israeliene nu oferă suficiente informații pentru a permite stabilirea originii reale;
12. consideră că punerea în aplicare a convenției nu ar trebui să perpetueze sau să creeze o situație care să faciliteze sau să încurajeze acest abuz; subliniază faptul că, după cum se menționează în preambulul convenției, aceasta nu ar trebui să conducă în ansamblu la o situație mai puțin favorabilă decât cea din cadrul relației anterioare dintre partenerii de liber schimb care aplică cumulul diagonal; solicită Comisiei Europene să concluzioneze cu Parlamentul European pentru a-și putea pune voința politică și influența în sprijinul nevoii de a găsi o soluție la acest abuz al normelor de pe piața internă; invită Comisia Europeană să prezinte noi propuneri pentru o soluție mai strictă la această problemă;
13. remarcă faptul că UE și statele membre ale AELS au încheiat un acord tehnic cu Israelul în care este menționată chestiunea teritorialității și care, într-o anumită măsură, oferă unele soluții; este de părere că soluțiile oferite în aceste acorduri tehnice nu sunt satisfăcătoare; mai mult, relevă că acest acord tehnic nu obligă celelalte părți semnatare ale convenției regionale; prin urmare, este preocupat de faptul că convenția regională ar putea spori numărul situațiilor în care părțile contractante întâmpină dificultăți în a realiza cumulul corespunzător la care au dreptul în temeiul acordurilor semnate de respectivele părți cu UE atunci când prelucrează și procesează în teritoriile proprii produse importate conform acordurilor încheiate cu Israelul;
14. solicită Comisiei să revizuiască și, dacă este necesar, să renegocieze acordul tehnic cu intenția de a-l face mai eficient și mai simplu; solicită Comisiei să găsească o soluție care s-ar putea aplica și bunurilor importate de la terțe părți care au cumulat prelucrarea sau procesarea pe teritoriul propriu cu materiale importate conform acordurilor încheiate cu Israel; solicită Comisiei să promoveze introducerea de dispoziții care să conducă la aplicarea uniformă a principiului teritorialității de către toate părțile contractante în orice revizuire viitoare a convenției regionale;
15. remarcă faptul că, în temeiul procedurilor prevăzute în acordul tehnic actualmente în vigoare între, pe de o parte, UE și Israel și, pe de altă parte, AELS și Israel, autoritățile vamale și importatorii din Israel aplică deja distincția dintre operațiuni de producție desfășurate pe teritoriul coloniilor israeliene și operațiuni de producție desfășurate pe teritoriul recunoscut pe plan internațional al statului Israel; regretă faptul că aceste proceduri nu prevăd comunicarea rezultatelor distincțiilor efectuate de autoritățile și

exportatorii din Israel pentru a permite autorităților vamale din UE să aplice aceeași distincție corect, simplu și eficient; solicită Comisiei să colaboreze cu autoritățile vamale ale statelor membre pentru a găsi o soluție care să transforme acest acord tehnic într-un mecanism simplu, eficient și fiabil;

16. consideră că ar trebui convenit cu Israelul un mecanism simplu, eficient și fiabil care să înlocuiască acordul tehnic existent, în baza căruia exportatorii și autoritățile vamale din Israel să aplice aceeași distincție și să indice în mod clar și adecvat momentul în care a fost stabilit caracterul original al produselor pe baza operațiunilor de producție desfășurate în teritoriile administrate de Israel începând cu anul 1967;
17. îndeamnă statele membre să se asigure că autoritățile lor vamale aplică în mod eficace acordul tehnic și că respectă spiritul hotărârii Curții Europene de Justiție în ceea ce privește produsele ce intră în UE provenind din Israel și care prezintă cumul de origine conform sistemului de cumul diagonal prevăzut de convenția regională; consideră că inițiativa pentru coordonarea unor astfel de eforturi la nivelul UE ar trebui preluată de către Comisie, care ar trebui să ia, de asemenea, măsuri de informare a diferitelor autorități vamale ale statelor membre ale UE cu privire la modul în care acordul tehnic ar trebui aplicat produselor cumulate provenind din Israel; consideră că autoritățile vamale ale UE ar trebui să supravegheze mai eficient aplicarea acordului tehnic pentru a preveni abuzul de sistem de preferințe;
18. deoarece în textul Comisiei nu există o astfel de dispoziție, solicită Comisiei să realizeze, după trei ani, o evaluare de impact care să analizeze, printre altele, beneficiile obținute în urma adoptării convenției, precum și impactul cumulului prevăzut de convenție asupra practicilor anumitor întreprinderi menționate mai sus;
19. subliniază că este nevoie de o mai bună informare privind oportunitățile oferite de cumulul de origine, simplificat de Convenția paneuromediteraneeană, în special în rândul comunității de afaceri din țările sud-mediteraneene; sprijină Comisia să ia inițiative în acest sens;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor părți la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene, precum și președintelui Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana (UfM).